

E prea devreme să ne fi uitat

Ina M.

Semănăm cu toamna -n rădăcini
Și ne rămân doar blânzii mărăcini
Atârnați de gânduri cu rugină...
Ne mirăm că la moarte se-nchină
Florile bucuriei... am trăi
Nostalgia verii și ne-am căi !

Prindem frunze de pleoapele roșii
Când babele strâng în țipete moșii
Pe lângă casele -n valuri de fum...
Și nu mai este nimeni pe drum!
Ne curg lacrimi de ciudă c-a fost
Fericirea verii trecute cu rost.

Acum ne-nfingem în dimineți
La ferestre și urcăm pe pereți
Speranțe că la amiază zgârcitul
Ne va surghiuni urâtul...
E prea devreme să ne fi uitat
Prea puternicul soare... Ciudat!